

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Βουλευτής άχειρ και άποvc. — Οί αναγνωσταί ήμῶν ενθυμούνται βεβαίως τὸν άχειρα εκείνον Ἀμερικανῶν, ὅστις πρὸ δωδεκαετίας περιπου προεκάλεε τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ δημοσίου ἐν τοῖς Παριλισειαῖς θεάτραις διὰ τῆς ἐπιδειξίότητος μεθ' ἧς ἀνεπλήρου τὰς ἑλλειπούσας χεῖράς του, γράφων καὶ ράπτων καὶ παίζων μουσικὰ ὄργανα διὰ τῶν ποδῶν. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι καὶ Γάλλοι τινε, ὁ Καῖσαρ Δυκορνέ, άχειρ ἐκ γενετῆς, ἐγένετο ζωγράφος οὐχὶ ἐκ τῶν ἀσήμων, διὰ τῶν ποδῶν χειριζόμενος τὰς γραφίδας. Ἀμφοτέρους ὅμως τούτους ὑπερηκόντισεν ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποθανὼν ἄγγλος Ἀρθούρος Καβανὰγ (Kavanagh), ὅστις, καίτοι ἐγεννήθη ἐστερημένος καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν, κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ διαπρεπῆ κοινωνικὴν θέσιν, ἐκλεχθεὶς μάλιστα καὶ βουλευτὴς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων. Ὁ Καβανὰγ διεκρίνετο καὶ ἐν ταῖς συναναστροφαῖς διὰ τὴν εὐτραπελίαν αὐτοῦ, ἥτο δὲ καὶ κυνηγὸς καλὸς καὶ ἱππεὺς δεξιότατος. Κυνηγὸς ὅμως μόνον ἐν τοῖς κυνηγίοις ἀλιπέκων, τὰς ὁποίας οἱ κυνηγοὶ διώκουσιν ἐφιπιοι. Εἶχεν ἐπινοήσῃ ἰδιόρρυθμον ἐφιπτιον, ἐφ' οὗ τοποθετούμενος ὠδήγει ἐν ἵππον, κρατῶν τὰς ἡνίας διὰ τῶν ὀδόντων. Διὰ τῶν ὀδόντων ἐπίσης ἐκράτει τὸν κάλαμον, ὅπως γράσῃ. Ὅτε γενόμενος βουλευτῆς ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθῃ ὁ Καβανὰγ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, παρέστη ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ χάριν αὐτοῦ μεταβολὴ εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς εἰσοδος εἰς τὴν αἴθουσαν εἰς πάντα μὴ βουλευτὴν. Ἐπειδὴ δ' ὁ νέος βουλευτῆς δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ ἄλλως, ἢ φερόμενος ἐπὶ τῶν νῶτων ὑπέρητο, ἢ συρόμενος ἐπὶ τροχληλάτῳ ἔδρας, ἢ βουλῇ δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ὑπέρητον αὐτοῦ νὰ εἰσερχετα· εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπως τοποθετῇ τὸν ἀνάπηρον βουλευτὴν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ὅπως παραλαμβάνῃ αὐτὸν κατὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως.

Τὸ βάρος καὶ ἡ φωνή. — Τὰ ζῶα καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχουν βεβαίως φωνὴν ἀνάλογον πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῶν. ὑπάρχουν μικρὰ ἔντομα ἔχοντα ὀξυτάτην φωνὴν καὶ μέγιστα βαθύφωνα ἢ βωβὰ σχεδόν. Τὸ ὀξυφωνότατον μικρὸν ἔντομον εἶνε ὁ γρύλλος, ὅστις ἀκούεται ἐξ ἀρκείας ἀποστάσεως· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει λοιπὸν ὅτι ὑπῆρχεν ἀναλογία τῆς ἐντάσεως τῆς φωνῆς πρὸς τὸ βάρος τοῦ

σώματος ὅποιαν φωνὴν θὰ εἶχεν ὁ ἄνθρωπος; Ὑπελογίσθη ὅτι ἄνθρωπος μετρίου βάρους βαρύνει ὅσον 8000 κολύθρια, τὰ μικρότατα πτηνά, ἐν δὲ κολύθριον εἶνε βεβαίως βαρύτερον πέντε γρύλλων, ὥστε εἰς ἄνθρωπος κατ' ἐλάχιστον ἔχει ὅσον βάρος 40000 γρύλλοι. Ἄν ὑποθεθῇ ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ γρύλλου εἶνε ἀκουστὴ ἐν ἡσυχίᾳ εἰς 150 μέτρων ἀπόστασιν, ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔπρεπε ν' ἀκούεται ἐξ ἀποστάσεως 6000 χιλιομέτρων! Ἄφ' ἑτέρου οὐδ' ἀνάλογος εὐστροφία ὑπάρχει. Ἄν ὑποθεθῇ ὅτι κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ψύλλον ὁ ἄνθρωπος ἦτο δυνατόν νὰ πηδᾷ, καὶ νὰ πηδᾷ μετὰ δυνάμεως ἀναλόγου πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ σώματός του, τότε, ὑπολογιζομένου τοῦ ψύλλου ὡς ἔχοντος βάρος εἰκοστοῦ δραχμίου, ἄνθρωπος βαρύνων ἐξήκοντα ὀκάδας ἰσοδυναμεῖ πρὸς 480000 ψύλλους, πηδῶν δὲ 480000 φορές περισσότερον ἀπὸ τὸν ψύλλον πηδῶντα 1/2 μέτρον κατὰ μέσον ὄρον θὰ ἠδύνατο νὰ πηδῆσῃ μ' ἐν πῆδημα ἀπόστασιν 240 χιλιομέτρων.

Τὸ ἀντίτιμον δείπρον. — Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ζωῆς του ὁ Σοπὲν ἐν Παρισίαις διαμένων προσεκήθη ὑπὸ εὐγενούς δεσποίνης εἰς δείπρον. Ἄφου ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν τράπεζαν, ἡ οικοδέσποινα παρεκάλεσε τὸν διάσημον μουσικὸν νὰ παίξῃ κάτι ἐπὶ τὸν κλειδοκυμβαλου. Ὁ Σοπὲν, πᾶσχα ἄλλως, ἠρνήθη ἐν ἀρχῇ ἄλλ' ὅταν μὲ τρόπον τὸν ἑκαμαν νὰ ἐνοήσῃ ὅτι προσεκήθη εἰς τὸ δείπρον ἴσα ἴσα διὰ νὰ παίξῃ, ἐκάθισεν ἀδημονῶν πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ ἔπαιζε θαυμασίαν ἀλλὰ συντομωτάτην σύνθεσιν τοῦ. Ἡ οικοδέσποινα εὐχαριστοῦσα αὐτὸν παρεπονέθη διὰ τὴν μικρὰν διάρκειαν τοῦ μουσουργήματος. Τότε ὁ Σοπὲν στενάζων ἀπεκρίθη μὲ τόνον ἰκετευτικόν:

— Ἄχ, κυρία, ἔφαγα καὶ τίσον ὀλίγον!

Πολεμικαὶ δαπάναι. — Ὑπελογίσθη ὅτι ἡ κινητοποίησις ἐνὸς ἐκ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν στρατῶν στοιχίζει περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ συντήρησις δὲ τοῦ στρατοῦ τούτου ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει ἀπαιτεῖ τὴν δαπάνην ἐνὸς δισεκατομμυρίου κατὰ μῆνα. Ἄν λοιπὸν ἐκ τῆς κηρύξεως πολέμου μιᾶς δυνάμεως πρὸς ἄλλην ἀπεδύοντο εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα αἱ πέντε στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔδαπανῶντο πρὸς τοῦτο 2 1/2 δισεκατομμύρια δραχμῶν ἐν ἀρχῇ, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ ὀκτὼ περὶπου δισεκατομμύρια κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου μηνός. Ὑπολογιζομένων δὲ καὶ τῶν παντοειδῶν ζημιῶν, ἃς θὰ ἐπέφερε τοιοῦτος πόλεμος εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, γεννᾶται τὸ ζήτημα ἂν καὶ διὰ λόγους ἀπλῶς οικονομικοὺς δὲν εἶνε ἀδύνατος πλέον τοιοῦτος τις πόλεμος.

Κοσμογυρισμένη ἐπιστολή. — Ἐν τῇ ἀμερικανικῇ πόλει Κανσὰς γενομένης ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ μὴ ζητηθέντων γραμμάτων εὐρέθη καὶ ἐν γράμματι τὸ ὁποῖον εἶχε κάμη τὸν χῶρον τοῦ κόσμου εἰς διάστημα πάντα ὄλων ἐτῶν. Τὸ γράμμα τοῦτο ἀπεστάλη ἐκ Κανσὰς εἰς Κίναν δι' Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ Χογκόγη. Ἐκείθεν εἰς Λονδίνον καὶ ἐκ Λονδίνου διὰ Νέας Ὀρχης εἰς Βασιγκτῶνα καὶ εἰς Κανσὰς.

Ὁ ὀξυφωνὸς Γκαγιάρε. — Ὁ ὀξυφωνότατος τῶν ὀξυφῶνων τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἔφθανε μέχρι τῆς διέσεως τοῦ πτὸ ἀπέθανεν ἐν Μαδρίτῃ ἐξ ἰνφλουέντζας. Ἦτο ἡλικίας τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν. Γίος πτωχοῦ σιδηρουργοῦ, γεννηθεὶς εἰς τὰ περίχωρα τῆς Παμπελούνας ἦτο ἐν ἀρχῇ σιδηρουργὸς καὶ αὐτὸς καὶ ἂν ἐτραγῶδες κάποτε δημῶδες ἰσπανικὸν ἄσμα, ἐτραγῶδει μόνον πρὸς ἰδίαν

τέρψιν. Ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν μουσικὴν κατέλιπε τὴν σφύραν καὶ εἰσῆλθεν εἰς θέατρον ὡς μέλος τοῦ χοροῦ. Μεταβὰς εἰς Ἰταλίαν ὅπως τελειοποιήσῃ κατέστη ταχέως διάσημος καὶ ἡ φήμη του μικρὸν κατὰ μικρὸν διεδόθη ἀνὰ τὸν παλαιὸν καὶ νέον κόσμον. Ὁ Γκαγιάρε εἶχε τὰς ἰδιοτροπίας του ὡς ἀληθῆς καλλιτέχνης. Ἡ γάπα δὲ τὸν ἐλευθερὸν καὶ ἀνεξάρτητον βίον καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ νυμφευθῇ. Διήγη πάντοτε ἐν ἔγκρατείᾳ καὶ ἀπλότητι.

Τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον ἀναφέρουσιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ αἱ ἐφημερίδες:

Ἦτο ἐν Πετροπόλει καὶ ἔψαλλε τὴν *Φαβορίταν* μετ' ἐξόχου ἐπιτυχίας. Κατὰ τὸ διάλειμμα εἰς ὑπασπιστῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἔρχεται καὶ τὸ. ζητεῖ. Διὰ τὸν δὲ ζήρῳ λέγει:

— Κύριε Γκαγιάρε, κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος θὰ τραγουδήσετε αὖτις εἰς τὸ Χειμερινὸν παλάτιον.

Ὁ καλλιτέχνης προσβλήθη ἐκ τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου τῷ ἐκοινοποιεῖτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ αὐτοκράτορος ἀπήντησεν ἄνευ διαταγῆς:

— Εἶμαι βραχνός, στρατηγέ μου, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ διατάξω τὴν φωνήν μου νὰ τραγουδήσῃ, ὅταν δὲν θέλῃ νὰ τραγουδήσῃ.

Ἡ ἀπάντησις ἀπαράλλακτος διεθιβάσθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις ὑποπτεύσας ὅτι ὁ ὑπασπιστῆς του ἔπταιεν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ νέου μετὰ τὴν ἐξῆς ἐντολήν:

— Εἰπέτε εἰς τὸν Γκαγιάρε ὅτι τὸν παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τραγουδήσῃ αὖτις εἰς τὸ παλάτιον.

— Παράξενον, ἀπήντησεν ὁ Γκαγιάρε, τώρα ἡ φωνή μου μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τραγουδήσω.

Ἄλλ' ἂν τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο μαρτυρῇ τὸ φιλελεύθερον καὶ ὑπερήφανον τοῦ καλλιτέχνου, ἕτερος λόγος αὐτοῦ μαρτυρεῖ τὸ εὐγενές καὶ φιλόστοργον αὐτοῦ.

Τὸν ἠρώτησέ τις ποία ἡμέρα τῆς ζωῆς του ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα. Καὶ ὁ Γκαγιάρε ἀντὶ νὰ ἀναφέρῃ ἡμέραν τινὰ τιμῶν καὶ θριάμβων, ἀπήντησε μετὰ τόνου ἐιλικρινοῦς συγκινήσεως:

— Ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποίαν κατώρθωσα νὰ ἐξασφαλίσω ὅτι χρειάζεσθε εἰς τοὺς γονεῖς μου διὰ τὰ γηρατεῖά των.

Ὁ Γκαγιάρε ἀπέθανε πλουσιώτατος.

Βρασιλιανὸν ἡμερολόγιον. — Μία τῶν πρώτων πράξεων τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως τῆς Βρασιλίας εἶναι καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου. Κυρίως εἰπεῖν ὅμως δὲν εἶναι μεταβολή, ὅποια ἡ γενομένη κατὰ τὴν πρώτῃν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ὅτε καὶ ἡ διαίρεσις τοῦ χρόνου καὶ ἡ ὀνομασία τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν ἐγένοντο κατὰ τάξιν λογικωτέραν καὶ πρακτικωτέραν τῆς ἐν τῷ κοινῷ ἡμερολογίῳ· ἀλλ' ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Βρασιλίας διαταχθεῖσα μεταρρυθμίσις περιορίζεται εἰς ἀπλὴν μετονομασίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος καὶ τῶν μηνῶν. Οὕτω τοῦ λοιποῦ μέχρι νωτέρας διαταγῆς ἐν Βρασιλίᾳ ἡ μὲν Κυριακὴ θὰ λέγεται «Ἀνθρωπικὴ» ἦτοι ἡμέρα τοῦ ἀνθρώπου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀνομασίαν, καθ' ἣν ἐκλήθη Κυριακὴ ὡς ἀφιερωμένη εἰς τὸν Κύριον· αἱ δὲ λοιπαὶ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος μετονομάσθησαν: Συζυγικὴ, Πατρικὴ, Μητρικὴ, Υἱκὴ, Ἀδελφικὴ καὶ Οἰκιακὴ. Εἰς δὲ τοὺς μῆνας ἐδόθησαν τὰ ὀνόματα ἐνδόξων ἀνδρῶν, τοῦ μὲν Ἰανουαρίου μετονομασθέντος Μωυσέως, τοῦ Φεβρουαρίου Ὀμηροῦ καὶ τῶν ἐπομένων: Ἀριστοτέλους, Ἀρχιμήδους, Καίσαρος, Ἀποστόλου Παύλου, Καρλομαγνου, Δάντου, Γουτεμβέργου, Σαίξπείρου, Καρτεσιῦ καὶ Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου.

Εὐτυχῆς πάππος. — Οὐγγρὸς τις ἐνενηκοντούτης ἔσχε πρὸ τινος τῆν σπανίαν ἐντυχίαν ν' ἀσπασθῇ ἀρτιγέννητον τὸν ἑκατοστὸν ἔγγονόν του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. — Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου γερμανοῦ συγγραφέως Ἐβερς Ἰησοῦς, ἀνεκφερόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων, ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ μετεφράσθη ἀγγλιστί, ὀλλανδιστί, ἰταλιστί, σουηδιστί, δανιστί, πολωνιστί, ῥωσιστί καὶ ἐβραϊστί, ἐξεδόθη δὲ εἰς δεκάτην τετάρτην γερμανικὴν ἔκδοσιν.

Ἐπιστημονικά. — Ἐν τινι τόπῳ πλησίον τῆς γαλλικῆς πόλεως Περπινιὰν ἀνεκαλύφθη ἐν στρώματι τῆς μειοκαινῆς περιόδου ἀπολιθωμένον κρανίον πιθήκου. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐθεωρήθη ἀξία πολλῆς σπουδῆς, διότι μέχρι τοῦδε μόνον ἐν τῷ χωρίῳ Πικέρμι τῆς Ἀττικῆς εἶχον εὑρεθῆ σκελετοὶ ἀπολιθωμένων πιθήκων ἐν στρώματι τῆς μειοκαινῆς περιόδου. Ὁ εὐρεθεὶς πιθήκος ἀνῆκει εἰς τύπον ἄγνωστον, μεσάζοντα μεταξὺ τῶν σελανοπιθήκων τῶν ζώντων νῦν ἐν Σουμάτρα καὶ Βορνέψ καὶ τῶν ἐκλειοπτῶν πιθήκων τῆς Ἀττικῆς παρέχει δ' ἡ ἀνακάλυψις αὐτοῦ νέα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἰστορικῆς θεωρίας.

Ἀρχαιολογικά. — Ἐν Σενζυεὺ τῆς Οὐγγαρίας, παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Δανουβίου, ἀνεκαλύφθησαν πολλὰ ἀρχαῖα κυψελοειδῆ οἰκήματα καὶ δύο νεκροταφεῖα, ἐν οἷς εὐρέθησαν 12036 ἀντικείμενα, ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι ἀγγεῖα, μάχαιραι καὶ πελέκει. Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη τίνων χρόνων εἶναι τὰ εὐρηματά ταῦτα, ἕνεκα τῆς ὁμοιότητος ὁμοῦ αὐτῶν πρὸς τὰ ἀνακαλυφθέντα ἐν Τροίᾳ καὶ ἐν Καυκάσῳ, εἰκάζεται ὅτι εἶναι προϊστορικῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς ἑλληνικὴν τινὰ ἀποικίαν, ἢ εἰς ἀσιατικὴν τινὰ ἀποικίαν, ἔχουσιν σχέσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Καλλιτεχνία. — Ἡ ἐν Νέα Ὑόρκῃ γερμανικὴ παροικία ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη ἀνδριάντα τοῦ Γκαίτε. Τὰ ἔξοδα ὑπελογίσθησαν εἰς 175 χιλ. φρ. Τὸ μνημεῖον θὰ ἔχῃ ὕψος ὀκτώ μέτρων, θ' ἀποτελεῖται δ' ἐκ κολλοσσικοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ καὶ ἐκ βάλθρου ἐν ᾧ θ' ἀπεικονίζονται τὰ κυριώτατα πρόσωπα τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Θεατρικά. — Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας διδάσκειται ἀπὸ τινος ἐν τῷ ἐν Παρισίοις θεάτρῳ τῆς Πύλης τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου ἡ Ἰωάννα Δάρκ, δρᾶμα τοῦ Ἰουλίου Βαρβιέ μετὰ μουσικῶν τεμαχίων τοῦ Γκουνῶ. Ἐν τῷ δράματι τοῦτ' πρωταγωνιστεῖ ἡ Σάρα Βερνάρ, ὑποδουμένη τὸ πρόσωπον τῆς Αὐρηλιανῆς Παρθένου,

— Ἐν τῷ Ἐλευθέρῳ λεγομένῳ θεάτρῳ τῶν Παρισίων παρεστάθη «Τὸ ξένο ψῶμι» (*Le pain d' autrui*) δρᾶμα τοῦ Ῥώσσου μυθιστοριογράφου Τουργένιεφ, διασκευασθὲν διὰ τὴν γαλλικὴν σκηνὴν ὑπὸ Ἐρραίμ καὶ Βίλλυ Σούλτς. Ἀπήρσεν ὅμως εἰς τὸ γαλλικὸν δημόσιον, ὡς ἔχον πολὺν τὸν τοπικὸν χρωματισμὸν καὶ περιγράφον ἥθη ξενότροπα.

— Τὸ ἐν Βουζέλλαις θέατρον τοῦ Χρηματιστηρίου ἀπετεφρώθη, ἀλλ' εὐτυχῶς καθ' ὅραν προκεχωρημένην τῆς νυκτὸς ὅτε ἦτο κενόν. Ἐπίσης ἐκάησαν θεάτρα τῆς Ζυρίχης, τῆς Βουδαπέστης καὶ τῆς Χάβρης.

Δημόσια ἔργα. — Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἰουτλάνδης ἰδρύθη ἄρτι φωτεινότητος ἡλεκτρικὸς φάρος 63 μ. 75, ὕψους, ἔχων ἐντασιν φωτὸς δύο ἑκατομμυρίων κηρίων. Καὶ ἐν ὄρα βροχῆς ἐτι τὸ φῶς αὐτοῦ εἶνε ὄρατον ἐξ ἀποστάσεως σχεδὸν 65 χιλιομέτρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ φάρος αὐτὸς ὅπως καὶ ἄλλοι, σωτήριος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, εἶνε καταστρεπτικώτατος διὰ τὰ ταλαίπωρα πτηνά, τὰ ὁποῖα ἐλκυόμενα ὑπὸ τῆς λάμψεως πετῶσι μεθ' ὀρμῆς καὶ φονεύονται κατὰ χιλιάδας ἐπὶ τῶν κρυστάλλων αὐτοῦ.

— Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν σχεδιογραφημάτων πρὸς ἴδρυσιν τοῦ λονδινείου πύργου, ὅστις ὀνομάζεται Πύργος Watkin κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Παρισίοις Πύργου "Αἴ φελ, ἐργάζονται 248 μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες, ἐκ τῶν ὅποιων 16 γάλλοι καὶ τινες γερμανοί.

Βιομηχανία καὶ ἐμπόριον.— Πολλοὶ γάλλοι βιομηχανοὶ ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπὸ κοινῆ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ὀργανίσωσι εἰδικὰς ἐκθέσεις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας εἰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς μεγαλοπόλεις, καὶ πρῶτον μὲν ἐν Λονδίῳ εἴτα δ' ἐν Πετρούπολει.

Νεκρολογία.— Πλήρης ἡμέρων ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Μονάχῳ ὁ διάσημος παλαιοκαθολικὸς θεολόγος Ἰωάννης Ἰωσήφ Ἰγνάντιος τοῦ Δαίλλιγγερ (Ignaz von Döllinger). Ὦτός ἐπιφανοῦς ἀνατόμου καὶ φυσιολόγου, τοῦ Ἰγνατίου Δαίλλιγγερ, ἐγεννήθη ἐν Βαυβέργῃ τῆς Βαυαρίας τῇ 17]28 Φεβρουαρίου 1799, ἐσπούδασεν ἐν Βυρτσόβουρῳ καὶ Βαυβέργῃ θεολογίαν, ἐχειροτονήθη δὲ τῷ 1822 ἱερεὺς τοῦ καθολικοῦ δόγματος. Τῷ 1826 διωρίσθη καθηγητῆς τοῦ ἀρτισυστάτου ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου, διετηρήθη δ' ἐν τῇ θέσει ταύτῃ μέχρι

τῆς τελευτῆς του, πλὴν μικρᾶς διακοπῆς ἀπὸ τοῦ 1847 μέχρι τοῦ 1849, ὅτε ἐπαύθη ἕνεκα τῶν πολιτικῶν του δοξασιῶν. Ἦν δ' ἐν ἀρχῇ ὁ Δαίλλιγγερ θερμὸς ὑπέρμαχος τοῦ καθολικισμοῦ καὶ σφοδρὸς τῶν διαμαρτυρομένων πολέμιος, ἀπὸ δὲ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1849 μέλος ὦν τοῦ ἐν Φραγκφούρτῃ γερμανικοῦ κοινοβουλίου διεκρίθη ὡς εἰς τῶν ἐπιστημοτάτων ἡγετῶν τοῦ καθολικοῦ κόμματος. Δημοσιεύσας πολλὰ συγγράμματα κατὰ τῶν διαμαρτυρομένων, ὁ Δαίλλιγγερ ἔπαισε γράφων ἀπὸ τοῦ 1851, περιορισθεὶς εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν ἀνεφάνη δὲ πάλιν εἰς τὴν δημοσιότητα τῷ 1861, ἀλλ' ὡς δριμύς τῶν παπικῶν ἀξιώσεων κατήγορος, ἐκδοὺς τὸ σύγγραμμά του τὸ ἐπιγραφόμενον «Ἐκκλησία καὶ ἐκκλησιαί: παπισμὸς καὶ ἐκκλησιαστικὴ πολιτεία» καὶ μετ' ὀλίγον ἕτερον σύγγραμμά του περὶ τῶν μεσαιωνικῶν παπικῶν μύθων. Δημοτικώτατον δὲ κατέστη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕνεκα τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἐν τῇ Βατικανῇ συνόδῳ τῷ 1868 ἀνακηρυχθέντος δόγματος τοῦ ἀλαθῆτου τοῦ Πάπα, καθ' οὗ ἔγραψεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν καὶ ἐν ἰδίοις βιβλίοις. Ἀρνηθεὶς ν' ἀποδεχθῆ τὸ δόγμα τοῦτο, ἀφωρίσθη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1871, ἀλλὰ πρὸς ἔνδειξιν ἀποδοκιμασίας τοῦ ἀφορισμοῦ, τὸ μὲν ἐν Μονάχῳ Πανεπιστήμιον τὸν ἐξέλεξε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος πρύτανιν, μετὰ δύο δ' ἔτη καὶ ἡ Βαυαρικὴ ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τὸν ἀνηγόρευσε πρέδρον. Συντέλεσε δὲ τὰ μέγιστα ὁ πόλεμος οὗτος τοῦ Δαίλλιγγερ κατὰ τοῦ δόγματος τοῦ ἀλαθῆτου εἰς τὸ ἐπενεχθὲν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν σχίσμα τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ὦν πρῶστατος οὗτος. Μετὰ τινὰς δὲ κατόπιν ματαίας προσπάθειας ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ Δαίλλιγγερ ἀπέστη τῆς ἐριστικῆς θεολογίας, περιορισθεὶς εἰς ἐπιστημονικὰς συγγραφάς. Κατὰ τὴν περιόδον ταύτην ἰδίᾳ ἀξιοὺ μνείας εἶνε οἱ λόγοι, οὓς ἐξέφωνοι ὡς πρέδρον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν κατὰ τὰς πανηγυρικὰς συνεδριάσεις αὐτῆς.

— Ἐν Στουτγάρτῃ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 75 ἐτῶν ὁ αὐλικὸς ἱεροκῆρυξ Γέροκ (Gerock) δεινὸς ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ, ἀλλὰ καὶ ποιητῆς οὐχὶ ἐκ τῶν ἀσῆμων.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Οἱ ἀντίζηλοι, εἰκὼν τοῦ ζωγράφου Βίλλα.— Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ νεαρὰν Κινέζαν κατακεκλιμένην, ἣτις παροτρύνει εἰς ἀγῶνα τοὺς δύο ἀντιποιομένους τὴν ἀγάπην καὶ τὰς θωπείας αὐτῆς ἀντιζήλους, τοὺς δύο... πετεινοὺς.

Παρὰ τὴν λίμνην, εἰκὼν Ῥάουπ.— Εἶνε πρῶτᾳ θέρους: παρὰ τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, ἡ γρατὰ μάμμη φιλάττει τοὺς δύο ἐγγόνους, ὧν ὁ μὲν πρεσβύτερος παίξει ἐν τῷ ὕδατι αὐτοσχεδιάζων πλοίαρια διὰ τῶν χονδρῶν σανδαλίων του, ὁ δὲ νεώτερος ἀναζητεῖ τὴν μητέρα ἣτις φαίνεται ἀποτέρω πλύνουσα ἐνδύματα ἐντὸς λέμβου.

Δοῦξ ἱατρός. Τὸ ὄνομα τοῦ δουκὸς τῆς Βαυαρίας Καρόλου Θεοδώρου εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ εὐλογητὸν ἀνὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν. Ὁ Κάρολος Θεόδωρος εἶνε ἀδελφὸς τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας πεντηκοντοῦτης τὴν ἡλικίαν. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς χειρουργίας καὶ ὀφθαλμολογίας κατὰ τὸ 1867 μετὰ τὸν θάνατον τῆς

πρώτης συζύγου του, ἐγένετο διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς καὶ ἔξασκεῖ ἀπὸ ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ διατηρῶν ἐν Βαυαρίᾳ ἰδίον νοσοκομεῖον, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν ἄσυλον πάντες οἱ πάσχοντες οἷου δὴποτε θρησκευματος ἢ ἐθνικότητος. Ὁ δοῦξ ἱατρός, χειρουργὸς δεξιώτατος, ἔχει ἐκτέλεση μέχρι τοῦ νῦν 8000 ἐγχειρήσεις. Ἐνυμφεῖθη τὸ δεύτερον ἐν ἔτει 1874 τὴν ἰνφάντην τῆς Πορτογαλλίας Μαρίαν ἣτις παρίσταται αὐτῷ ἄρωγος: νῦν πρόθυμος εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κηλίδες καφέ.— Ἐφ' ὅσον εἶνε νωπαὶ ἐξαλειφονται ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων διὰ διπλῆς πλύσεως, πρῶτον διὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ δευτέρον διὰ σαπυ-

νάδας. Ἐὰν τὸ ἐνδυμα ἔχη χρώματα δυνάμενα νὰ βλαφθῶσιν ἐκ τῆς δι' ὕδατος πλύσεως, τότε προτιμότερα ἢ πλύσις τῶν κηλίδων διὰ κρόκου αὐγοῦ ὡμοῦ διαλελυμένου ἐντὸς ὀλίγου θερμοῦ ὕδατος. Διὰ τὰς ἀπεξηραμένας κηλίδας ἀνάγκη νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ μίγμα τοῦτο καὶ 8-10 σταγόνας οἰνοπνεύματος.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ δάκρυα ἐν τῇ ὀδύνῃ εἶνε βροχῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

*

Ἡ λύπη ὅταν μοιράζεται μικραίνει ἢ χαρὰ ὅταν μοιράζεται μεγαλώνει.

*

Λησμονοῦμεν ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἢ δὲν ἡγαπήσαμεν ἢ δὲν ἐμισήσαμεν ἀρκετά.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ αἰτία ἐνὸς φιλήματος.— Ἡ σύζυγος συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφάρῳ τὸν σύζυγον φιλοῦντα τὴν μαγεύσαντα τὸ στόμα.— Ἄθλιε, τὴν μαγεύρισα φαλεῖς! — Γυναίκα, ἤθελα νὰ ἰδῶ ἂν μυρίζεαι κρασί γιὰτι βλέπω πῶς ἀδείασαν γρήγορα ἢ μοτιλίλαι.